

РЕШЕНИЕ

№ 212

гр. Сливен, 29.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВЕН, X СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Нина М. Коритарова

при участието на секретаря Мариана В. Тодорова
като разгледа докладваното от Нина М. Коритарова Гражданско дело № 20212230104469 по описа за 2021 година

Производството е образувано въз основа на депозирана искова молба от „ЗАД АРМЕЕЦ“, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Стефан Караджа“ № 2, ЕИК: 121076907 срещу СТ. Т. ИВ., ЕГН: ***** от с. Самуилово, Община Сливен, ул. „Тервел“ № 1, с която е предявен положителен установителен иск от застраховател срещу застрахован по застраховка „Гражданска отговорност“ за признаване на установено регресното право на застрахователя възникнало след заплащане от застрахователя на застрахователно обезщетение на друг застраховател по имуществена застраховка с правно основание чл. 422 ГПК във вр. с чл. 500, ал. 1 КЗ във вр. с чл. 45 ЗЗД. Към този иск е обективно и кумулативно съединен акцесорен иск за заплащане на мораторна лихва по чл. 422 ГПК във вр. с чл. 86 ЗЗД.

Ищецът твърди, че на 17.04.2016 г., около 10:00 ч. в гр. Сливен, на бул. „Ичеренско шосе“ до тролейбусно депо било настъпило автотранспортно произшествие с л.а. марка „Нисан“, модел „Алмера“ с регистрационен № ****, който при извършване на маневра „обратен завой“, от дясна лента се бил блъснал в движещ се лек автомобил марка „БМВ“, модел „525 Д“ с рег. №****. От инцидента били нанесени видими материални щети на лек автомобил марка „БМВ“, модел „525 Д“ с рег. №****, изразяващи се в деформация на преден капак, фар, калник и броня. ПТП било документирано с Протокол №1641007, съставен и подписан на местопроизшествието от органите на КАТ. В протокола било отразено, че водачът на лек автомобил марка „Нисан“, модел „Алмера“ с рег. № ****. а именно СТ. Т. ИВ., бил управлявал МПС под въздействието на алкохол. На същия било съставено НП 16-0804-000519/2016, което било връчено и влязло в сила.

Ищецът твърди, че ответникът бил носил деликтна отговорност по чл. 45 ЗЗД, като виновно бил предизвикал пътнотранспортно произшествие, с което бил причинил имуществени вреди на лек автомобил марка „БМВ“, модел „525 Д“ с рег. №****.

В резултат на гореописаното ПТП, в „ДЗИ ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ“ ЕАД на 18.04.2016г. било подадено уведомление - декларация за щета по застраховка с клауза „Каско + - специални условия“, с искане за обезщетяване на нанесените вреди на застрахования автомобил марка „БМВ“ модел „525 Д“ с рег. №**** и в дружеството била заведена преписка по щета под №440116191000741.

Причинените имуществени вреди на собственика на лек автомобил марка „БМВ“, модел „525 Д“ с рег. №**** били описани от експерти на „ДЗИ ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ“ ЕАД в хода на извършване на ликвидационната дейност по преписката.

Вложените части, боя и други материали, както и калкулирания от автосервиза труд, съгласно извършения оглед от експертите на „ДЗИ ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ“ ЕАД, били възлизали в общ размер на 4680.31лв.

Във връзка с щетата било одобрено плащане към автосервиз - „Кале ауто“ ООД на сума в размер на 4680.31 лв. Извършени били обичайни ликвидационни разноси, в размер на 15,00 лв. Общо изплатената сума от „ДЗИ ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ“ ЕАД била 4695.31 лв. С плащането от 27.06.2016 г. на дължимите суми „ДЗИ ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ“ ЕАД било изпълнило задължението си в качеството си на застраховател по застраховка „Каско+“ на МПС да покрие вредите, причинени на увреденото МПС и било встъпило в правата на застрахования, против ЗАД „Армеец“, в качеството на застраховател по застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ на причинителя на ПТП.

С полица №BG/11/116000387691 от 21.01.2016г., ЗАД „Армеец“ било сключило договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ с лек автомобил марка „Нисан“, модел „Алмера“ с рег. № ****, собственост на Тодор Стоянов И. със срок на действие от 11.02.2016г. до 10.02.2017г.

В ЗАД „Армеец“ била получена покана за доброволно възстановяване на изплатеното обезщетение по регресна претенция. ЗАД „Армеец“ било образувало щета под №10016100103183 и въз основа на изготвен доклад било одобрено възстановяване от сумата по регресната претенция в пълен размер. На 20.10.2016г. с уведомление за прихващане на насрещни задължения, ЗАД „Армеец“ било изплатило сумата от 4695.31 лв. с което се уреждали взаимните застрахователни задължения.

Посочва, че на основание чл. 500. ал.1 КЗ. във връзка с чл. 45. ал. 1 от ЗЗД. във вр. чл.86 ЗЗД, ЗАД „Армеец“ имало право на регресен иск против причинителя на вредата.

С изпратено писмо с изх. № Л -10769/09.11.2016 г., получено на 01.02.2017 г. били поканили СТ. Т. ИВ., в четиринадесетдневен срок доброволно да им заплати сумата от 4705.31 лева, включваща заплатено обезщетение за възстановяване на увредения автомобил и сумата от 10.00 лв. - ликвидационни разноси, с което на основание чл. 84. ал.2 ЗЗД, длъжника изпада в забава. Размерът на лихвата, начислен върху главницата бил изчислен с

помощта на електронния калкулатор на НАП. Тъй като до този момент задължението не било заплатено, предявявали настоящия регресен иск срещу виновния водач на МПС.

Моли съдът да признае за установено, че ответникът дължи на ЗАД „Армеец“ АД сумата от 4795.31 лева /четири хиляди седемстотин деветдесет и пет лева и тридесет и една стотинки/- главница, дължимо застрахователно обезщетение по регресна претенция, както и мораторната лихва върху главницата, за периода от 03.06.2018г. до 03.06.2021г. -датата на депозиране на заявлението за издаване на Заповед за изпълнение, възлизаща в размер на 1433,93 лв. /хиляда четиристотин тридесет и три лева и деветдесет и три стотинки/, ведно със законната лихва от датата на завеждане на заповедното производство до окончателното изплащане на вземането, както и направените съдебно - деловодни разноски в заповедното и в исковото производство.

В срока по чл.131 ГПК отговор от ответната страна е постъпил чрез назначеният й особен представител. Счита, че така предявеният иск е недопустим, поради настъпила погасителна давност, като прави възражение за изтекла давност. Съгласно ТЪЛКУВАТЕЛНО РЕШЕНИЕ № 1 ОТ 23.12.2015 Г. ПО ТЪЛК. Д. № 1/2014 Г., ОСТК НА ВКС - Основното предназначение и функции на института на погасителната давност са да гарантира правната сигурност, като защити длъжника срещу продължилото определен период от време бездействие на кредитора и давайки защита на гражданскоправните субекти срещу трудностите на доказване при отдалеченост във времето, да внесе определена стабилност в гражданските правоотношения.

Възприетото било в безспорната съдебната практика разрешение /т. 6 на ППВС № 7/77 г./, че при задължителната застраховка "Гражданска отговорност", застрахователното събитие било самото непозволено увреждане и следвало, че без всички елементи от фактическия състав на същото - деяние, противоправност, вреда, причинна връзка между деянието и вредата и вината да са напълно осъществени, нямало непозволено увреждане и застрахователното събитие не било настъпило.

Същевременно в редица случаи, вкл. при упражняване на някои правно регламентирани професии, поради особености в увреждащия механизъм, можело деянието да е извършено в определен момент, а проявлението на вредите да настъпи значително по-късно. В тази хипотеза непозволеното увреждане всъщност се явявало едно разтеглено във времево отношение събитие, но отговорността и за него възниквала едва с проявление на всички елементи от фактическия състав, който го пораждал.

Твърди, че общото правило на чл. 114, ал. 1 и ал. 3 ЗЗД, поставящо за начало на давностния срок деня, в който вземането било станало изискуемо, респ. деецът бил открит, се налагала специалната разпоредба на чл. 197 КЗ, определяща за начало на давността за правата по всички застрахователни договори денят на настъпване на застрахователното събитие, да бъде подложена на поправително тълкуване в частта относно задължителната застраховка "Гражданска отговорност" поради доказаната, по арг. от чл. 46 ЗНА, необходимост от същото. Заявява, че извод за несъответствие между действителната и изразена законодателна воля се налагал и при историческото тълкуване на текста на чл. 197

КЗ. Чрез него се установявало, че още с първоначалната редакция на чл. 337 ЗЗД(отм.), а впоследствие и с цяла обща уредба на договора за застраховка в Част трета на ТЗ, приложима до влизане в сила на КЗ, вкл. формулирането на чл. 392 ТЗ (отм.), целта на законодателя била да изравни срока на погасителната давност по имуществените застраховки "Гражданска отговорност", с давностния срок по иска срещу застрахования причинител на вредата, въпреки недобрата граматическа конструкция.

Посочва, че изравняване срока за погасяване претенцията срещу застрахователя, каквато била и действителната воля на законодателя във връзка с въвеждане на специалната "застрахователна" давност, била в пълно съгласие както с правната същност на застраховката "Гражданска отговорност", така и с тази на института на погасителната давност, но твърди, че би било лишено от смисъл, ако началото на тези еднакви по продължителност давностни срокове било различно.

Дори необходимостта от поправително тълкуване на чл. 197 КЗ да била отречена, то отсъствало съмнение, че за момент на настъпване на застрахователното събитие можело да се приеме само този, в който били реализирани всички елементи от фактическия състав за пораждаване на гражданската отговорност.

Следователно, независимо кога се била проявявала вредата- в момента на извършване на деянието, или след него, едва от деня на нейната проява за третото лице възниквало правото да иска обезщетяването и в границите на чл. 51 ЗЗД. Затова от този момент започвала да тече и погасителната давност за прекия иск срещу застрахователя, вкл. за обезщетяване вредите от експес,

От същия този момент започвала да тече и давността за иски срещу прекия причинител на деликта в производство по чл. 45 ЗЗД.

Твърди, че за вземания произтичащи от непозволено увреждане, законодателят бил установявал специално начало, тъй като при правоотношенията възникващи от деликт, деликвентът бил длъжен да поправи причинените вреди веднага, за това и той бил изпадал в забава и без покана. Това вземане било изискуемо от момента на възникване на деликта, респ. от откриване на деликвента - чл.114 от ал.3 от ЗЗД.

Видно било от доказателствата по делото, че деликтът бил настъпил на 17.04.2016г. Деликвентът бил открит още при самото извършване на вредата, съставен му бил протокол за ПТП, издадено му било Наказателно постановление. Счита искът за неоснователен по следните съображения: при посочване на механизма на увреждане, не било установено по безспорен начин налице ли било съпричиняване от страна на водача на лек автомобил „БМВ 525Д“ с рег. № СН3119 АМ - Д. Г. ИВ. на ПТП-то. Твърди, че ако същата била карала със съобразената скорост, можела да избегне настъпването на ПТП, като намали скоростта си и пропусне МПС-то на ответника, който бил правел обратен завой.

Моли предявените иски да бъдат отхвърлени и прави възражение за прекомерност на юрисконсултското възнаграждение.

В о.с.з ищецът изменя правното основание на иска от иск с правно основание чл.

422 ГПК във вр. с чл. 500, ал. 1 КЗ на иск с правно основание чл. чл. 422 ГПК във вр. с чл. 410, ал. 1, т. 1 КЗ.

Съдът, като прецени доказателства по делото и доводите на страните, намира за установено следното:

На 17.04.2016 г., около 10:00 ч. в гр. Сливен, на бул. „Ичеренско шосе“ до тролейбусно депо е настъпило автотранспортно произшествие с л.а. марка „Нисан“, модел „Алмера“ с регистрационен № ****, който при извършване на маневра „обратен завои“, от дясна лента се е блъснал в движещ се лек автомобил марка „БМВ“, модел „525 Д“ с рег. №****. От инцидента са нанесени видими материални щети на лек автомобил марка „БМВ“, модел „525 Д“ с рег. №****, изразяващи се в деформация на преден капак, фар, калник и броня. ПТП е документирано с Протокол №1641007, съставен и подписан на местопроизшествието от органите на КАТ. В протокола е отразено, че водачът на лек автомобил марка „Нисан“, модел „Алмера“ с рег. № ****. а именно СТ. Т. ИВ., е управлявал МПС под въздействието на алкохол. На същия било съставено НП 16-0804-000519/2016, което било връчено и влязло в сила.

В резултат на гореописаното ПТП, в „ДЗИ ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ“ ЕАД на 18.04.2016г. е подадено уведомление - декларация за щета по застраховка с клауза „Каско + специални условия“, с искане за обезщетяване на нанесените вреди на застрахования автомобил марка „БМВ“ модел „525 Д“ с рег. №**** и в дружеството е заведена преписка по щета под №440116191000741.

Причинените имуществени вреди на собственика на лек автомобил марка „БМВ“, модел „525 Д“ с рег. №**** са описани от експерти на „ДЗИ ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ“ ЕАД в хода на извършване на ликвидационната дейност по преписката.

Вложените части, боя и други материали, както и калкулирания от автосервиза труд, съгласно извършения оглед от експертите на „ДЗИ ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ“ ЕАД, са възлизали в общ размер на 4680.31лв.

Във връзка с щетата е одобрено плащане към автосервиз - „Кале ауто“ ООД на сума в размер на 4680.31 лв. Извършени са обичайни ликвидационни разноски, в размер на 15,00 лв. Общо изплатената сума от „ДЗИ ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ“ ЕАД е 4695.31 лв. С плащането от 27.06.2016 г. на дължимите суми „ДЗИ ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ“ ЕАД е изпълнило задължението си в качеството си на застраховател по застраховка „Каско+“ на МПС да покрие вредите, причинени на увреденото МПС и е встъпило в правата на застрахования, против ЗАД „Армеец“, в качеството на застраховател по застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ на причинителя на ПТП.

С полица №BG/11/116000387691 от 21.01.2016г., ЗАД „Армеец“ е сключило договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ с лек автомобил марка „Нисан“, модел „Алмера“ с рег. № ****, собственост на Тодор Стоянов И. със срок на действие от 11.02.2016г. до 10.02.2017г.

В ЗАД „Армеец“ е получена покана за доброволно възстановяване на изплатеното

обезщетение по регресна претенция. ЗАД „Армеец“ е образувало щета под №10016100103183 и въз основа на изготвен доклад е одобрено възстановяване от сумата по регресната претенция в пълен размер. На 20.10.2016г. с уведомление за прихващане на насрещни задължения, ЗАД „Армеец“ е изплатило сумата от 4695.31 лв. с което се уреждали взаимните застрахователни задължения.

С изпратено писмо с изх. № Л -10769/09.11.2016 г., получено на 01.02.2017 г. ищецът е поканил СТ. Т. ИВ., в четиринадесетдневен срок доброволно да им заплати сумата от 4705.31 лева, включваща заплатено обезщетение за възстановяване на увредения автомобил и сумата от 10.00 лв. - ликвидационни разноски.

Видно от представените от ОД на МВР- Сливен Акт за установяване на административно нарушение № 519 от 17.04.2016 г. и Наказателно постановление от 22.04.2016 г. ответникът при извършване на маневра в обратна посока водачът извършва маневрата от най-лявата пътна лента и се блъска в лекия автомобил движещ се в нея, от което настъпва ПТП с материални щети и при извършена проверка за употреба на алкохол с дрегер показанието е 0,54 промила, като му е наложено административно наказание глоба за извършено административно нарушение по чл. 38, ал. 1 от ЗДвП. Със Заповед за прилагане на принудителна административна мярка от 17.04.2016 г. на водача на основание чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП временно е отнето свидетелството за управление на МПС. Видно от протокола за химическа експертиза от 18.04.2016 г. в изпратената за изследване проба кръв взета от ответника се доказва наличие на етилов алкохол в концентрация от 0,26 промила.

От показанията на свидетеля И., която е била водач на увредения автомобил водачът на л.а. „Нисан“ бил направил странна маневра, като тя се била движила направо, който искал да направи обратен завой, а се бил озовал пред нея. Успяла да спре защото не се била движила с висока скорост. Била подписала съставения от полицаите протокол за ПТП. В резултат на удара върху нейния автомобил били нанесени щети, за което ѝ било изплатено застрахователно обезщетение от нейния застраховател по застраховка „Каско“.

От заключението на приетата по делото САТЕ се установява, че от техническа гледна точка водачът на автомобила „Нисан“ е извършил технически неправилна маневра обратен завой от дясната пътна лента без да пропусне движещия се в лявата пътна лента и направо автомобил като с действията си водачът на лекия автомобил „Нисан“ е допуснал навлизане на автомобила в опасната зона за спиране на лекия автомобил „БМВ“. Водачът на лекия автомобил „БМВ“ не е имал техническата възможност да предотврати ПТП. Съгласно извършения оглед на увредения автомобил са установени щети в областта на челната част по елементи в зоните на контакт и при индуцирана деформация. От техническа гледна точка е налице причинно-следствена връзка между описания механизъм на ПТП и посочените щети по автомобила. Стойността на нанесената щета на автомобила „БМВ“ включва нови части, труд и материали в общ размер на 4680,31 лв.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Предявени са обективно и кумулативно съединени положителни и установителни главен и акцесорен иск с правно основание чл. 422 ГПК във вр. с чл. 410, ал. 1, т.1 КЗ, тъй

като длъжникът е депозирал възражение по чл. 414 ГПК.

Съгласно чл. 410, ал. 1, т. 1 от КЗ, касаеща имущественото застраховане, с плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата, в това число в случаите на вреди, произтичащи от неизпълнение на договорно задължение, до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне. Касае се до законна суброгация и регресното право на застрахователя срещу третото лице възниква в момента на плащане на застрахователното обезщетение.

За да бъде уважен предявеният иск, следва да са налице следните кумулативни предпоставки на сложния фактически състав: наличие на валидно възникнало застрахователно правоотношение по имуществена застраховка за съответното имущество с покритие към датата на настъпване на събитието; настъпване на застрахователното събитие, което да е покрит риск по застрахователния договор с ищцовото дружество в срока на действие на договора; изплащане от страна на застрахователя по имуществената застраховка на застрахователното обезщетение на застрахования и в резултат на това встъпване в правата на застрахования спрямо причинителя на вредата; настъпилите вреди да са в причинно-следствена връзка със застрахователното събитие; да бъде установен техният размер.

В тежест на ищеца е да установи кумулативното наличие на следните предпоставки, а именно, 1) обстоятелството, че е страна по валидно застрахователно правоотношение по застраховка "Каско" с обект на застраховане лек автомобил „БМВ“ 2) настъпване в срока на застрахователно покритие на застрахователно събитие, представляващо покрит застрахователен риск – твърдяното ПТП, вследствие което са причинени имуществени вреди на автомобила; 3) вида и обема на вредите, 4) изплащане от ищеца на твърдяната сума в полза на автосервиз за отстраняване на щетите; 5) механизма на ПТП, т. е. вредите са виновно причинени от ответника и се намират в причинна връзка с извършено от него противоправно деяние, 6) размера на претенцията си.

С плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне срещу причинителя на вредата - чл. 410, ал. 1, т. 1 КЗ. Следователно общото правило е, че регресното право на застрахователя по имуществена застраховка "Каско" възниква в момента, в който е удовлетворил застрахования и оттогава вземането му е станало изискуемо.

В случая ищецът е застраховател по комбинирана застрахователна полица за застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ и „Злополука“ с обект на застраховане гражданската отговорност на застрахованото лице за причинените от него на трети лица имуществени и неимуществени вреди свързани с притежаването и/или използването на МПС, за които вреди застрахованите отговарят съгласно българското законодателство. Не е налице първата предпоставка необходима за уважаването на

предявения иск по чл. 410, ал. 1, т. 1 КЗ, а именно ищецът да е застраховател по имуществена застраховка „Каско“ и да е налице валидно застрахователно правоотношение по застраховка "Каско" с обект на застраховане лек автомобил „БМВ“

В настоящия случай регресното право на застраховател по имуществена застраховка "Каско" с обект на застраховане лек автомобил „БМВ“, който се явява „ДЗИ-ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ“ ЕАД е упражнено срещу застрахователя по риска "Гражданска отговорност" на делинквента, който се явява ищцовото застрахователно дружество с оглед разпоредбата на чл. 411 КЗ, според която в случаите, когато причинителят на вредата има сключена застраховка "Гражданска отговорност", застрахователят по имуществената застраховка встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата или неговия застраховател по застраховка "Гражданска отговорност" – до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне. Застрахователят по имуществена застраховка може да предяви вземанията си направо към застрахователя по "Гражданска отговорност".

Изложеното до тук мотивира съдът да приеме, че по делото ищецът не може да докаже пълно и главно, че е застраховател по имуществена застраховка „Каско“. Недоказването на този елемент от състава на деликтната отговорност е достатъчно основание за отхвърляне на предявеният иск с правно основание чл. 410, ал. 1, т. 1 КЗ. Това от своя страна препятства произнасянето на съда за наличието на останалите предпоставките за суброгиране на ищеца в правата на застрахования, както и относно възражението на ответника за съпричиняване на вредите от страна на водача на МПС, както и възражението за изтекла погасителна давност. С оглед на изложеното предявения главен иск с правно основание чл. 422 ГПК във вр. с чл. 410, ал. 1, т. 1 КЗ се явява неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

С оглед неоснователността на главния иск неоснователен се явява и предявения акцесорен иск по чл. 422 ГПК във вр. с чл. 86 ЗЗД за заплащане на мораторна лихва.

С оглед изхода на спора на основание чл. 78, ал. 3 ГПК ищецът следва да заплати разноски на ответника, но по делото не са представени доказателства за сторени разноски от ответника.

Водим от горното, Сливенският районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения иск с правно основание чл. 422 ГПК във вр. с чл. 410, ал. 1, т. 1 КЗ /след изменение на основанията на иска по чл. 214 ГПК/ от „ЗАД АРМЕЕЦ“, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Стефан Караджа“ № 2, ЕИК: 121076907 срещу СТ. Т. ИВ., ЕГН: ***** от с. Самуилово, Община Сливен, ул. „Тервел“ № 1 предявен от застраховател срещу застрахован по застраховка „Гражданска отговорност“ за признаване на установено регресното право на застрахователя възникнало след заплащане от застрахователя на застрахователно обезщетение на друг застраховател по имуществена

застраховка в размер на сумата от **4795,31** лв. , **КАТО НЕОСНОВАТЕЛЕН и НЕДОКАЗАН.**

ОТХВЪРЛЯ предявения иск с правно основание чл. 422 ГПК във вр. с чл. 86 ЗЗД от „ЗАД АРМЕЕЦ“, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Стефан Караджа“ № 2, ЕИК: 121076907 срещу СТ. Т. ИВ., ЕГН: ***** от с. Самуилово, Община Сливен, ул. „Тервел“ № 1 за признаване на установено, че ответникът дължи на ищеца мораторна лихва върху главницата в размер на 1433,93 лв. за периода от 03.06.2018 г. до 03.06.2021 г., **КАТО НЕОСНОВАТЕЛЕН и НЕДОКАЗАН**

Решението подлежи на обжалване пред СлОС в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Сливен: _____